

tolvaj és gazember, e hit irott törvényei viszont e hit fanatikussai ellen e világot védik. Van tehát egy világ, amelynek egy szemét kis uccájában, ha becsteledett, a zacskósok fogják magukat és munkájuk végeztével elindulnak hazafelé. Sötét van az udvaron, ki tudja miféle zacskóból vannak faragva a zacskósok, mindenestre jó, ha a portás, mielőtt kiengetné őket, a világos kapu alatt megmotozza őket. Soha sem lehet tudni, hátha valamelyik visz magával egy marék csirizt, vagy néhány remekbékészült zacskót. Hogy gyémántbányákban megmotozzák a gyémántosokat, aranyöntődében az aranyosokat, senki sem veheti rossz néven, ha zacskóüzemben megmotozzák a zacskósokat is. Ha minden renben van, akkor semmi sem történt, mehetnek a zacskósok nyugodtan haza, győzedelmeskedett a rend, a világ forog tovább. A világ, miután bemutatkozott, vigan polkázik és keringőzik tovább, nem is szégyenli magát, mert hiszen nem is annyira pár zacskóról, mint magáról az elvről van szó. Gyémánt, arany, selyem, vagy zacskó, végeredményben egyremegy. Következetességében még az sem zavarja, hogy csak az ököre következetes.

BORIS PASTERNAK: A TÉL SZERETETE

Fordította SZENTGYÖRGYI ANNA

Motto: „Minden anyag“

*Nem lesz senki bent csupán
sápadtan az alkonyat.
Csak a függöny fátyolán
át havazó téli nap.*

*Csak a nedves pelyhezés —
messzi fény szült' árnyalás.
Lágy hópárnás tetők és
szürkület, hó — semmi más.*

*S a hóharmat, csikra csík,
elrep tisztán, hidegen.
Sötét mélabú kúszik
rám a múltból végtelen.*

*Mint az ősbűn az idő
ül az ablak keresztjén,
hogy súlyától összedől
és sötétje szerte mén...*

*...és hirtelen a függönyökbe'
jöttöd árama meglöbög.
Mintha maga a jövő jönne:
csönd méri csöndbe' lépt'idet.*

*Igy lesz: a fél ajtónyílásból
szél, gőz, valód — a házba csap:
mindazokból az anyagokból,
amelyekből a téli nap.*